

N:o 90.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1891.
— — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 17 kap. 4 § handelsbalken.

(Lagutskottets utlåtanden n:is 38 och 48.)

Till Konungen.

Genom proposition den 31 sistlidne januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett i propositionen framlagdt förslag till lag angående ändrad lydelse af 17 kap. 4 § handelsbalken.

Vid pröfning af berörda förslag har Riksdagen ansett arbetares indestående dagspenning eller aflöning icke böra utgå med förmånsrätt för längre tid än tre månader; och har Riksdagen, som sålunda icke kunnat bifalla Eders Kongl. Maj:ts proposition oförändrad, på grund häraf för sin del antagit följande

Lag

angående ändrad lydelse af 17 kap. 4 § handelsbalken.

Härigenom förordnas, att 17 kap. 4 § handelsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Är gäldbunden man död, och hafver någon försträckt penningar, eller varor, till hans begrafning; det skall först gäldas, sedan det gods afskildt är, som förr är sagdt. Dernäst den kostnad, som å egendomens uppteckning skäligen gjord är, sedan läkarelön, läkedom och föda under den dödas sista sjukdom, deras arfvode, som honom deri skött hafva, så ock betjentes och tjenstehjons lön för sista året samt annan arbetares dagspenning eller aflöning för sista tre månaderna.

Stockholm den 13 maj 1891.

Med undersätlig vördnad.
